

Fällarholmen Handelsbolag

Vi byggde på vår fina mark Kadakavälu

I slutet av 2006, 6 år efter att Axel, Greta, Märta och Hans besökte Ormsö för att välja ut den tomt som Axel skulle ropa in för EVP-kupongerna som erhållits som likvid för fastigheten Hansasa i Fällarna, togs beslutet att tomten Kadakavälu skulle bebyggas.

Under somrarna 2003-2006 besökte många i släkten Ormsö för att hjälpa till med att sätta ut tomtgränserna, röjning av rågångar och befria marken från en tät och så gott som ogenomtränglig djungel av grova enbuskar på den plats där vi hoppades kunna bygga. Många var arbetstimmarna som dryga tjugotalet "Fällarholmarna" la ner i ständig kamp med elaka bromsar i jätteformat, pinande mygg och elakt stickande enbuskar.

Efter förslag från den byggrupp som bildats inom bolaget beslöts att köpa in ett monteringsfärdigt fritidshus från Nordhus. Huset var i halvtimmer och hade en total bostadsyta på 52 kvm och den taklutning på 45 grader som var gängse på Ormsö. Det hade en altan under tak och balkong. För att öka antalet sovplatser beslöts att komplettera med en gäststuga på 10 kvm, också den i halvtimmer. Reglerna för bygglov stipulerade att husen måste ligga minst 200 m från stranden, men vi bedömde att det ändå skulle bli havsutsikt, om än begränsad, från del av balkongen. Arkitekt Rajando fick i uppdrag att ta fram nödvändiga bygglovshandlingar och i slutet av 2006 fick vi

klart med bygglovet.

En skolkamrat, namne och god vän till vår Axel, Axel Friberg, drev företaget OY Masinad på Ormsö med bl. a grävmaskin och traktor. Hans kusin Jonne Berggren var anställd i bolaget och Jonne var svensktalande och han skulle bli vår viktigaste kontakt på ön. Under 2006 och 2007 hade vi stor nytta av samarbetet med OY Masinad och Jonne vid grävningen av plintarna för grunden, infiltrationen, planering av tomtmarken och transporter av de stora och tunga paketen med husdelarna längs den nätt och jämnt körbara och bitvis vattensjuka vägen från Borrby upp till tomten på Möisaholmen.

På sensommaren 2007 gjöt ett glatt gäng plintarna med armering för grunden för stora huset. Vatten fanns inte på tomten så det fick vi lov att transportera från Hullo i stora plastdunkar. När någon av de längre av oss ställde sig på färdiggjutna plintarna och sträckte duktigt på halsen fanns möjlighet att nätt och jämnt skymta havet två hundra meter bort mellan en glipa i enbusksnåren.

I slutet av juni 2008 levererades hussatsen till Ormsö och kördes på lastbil till Borrby. Med hjälp av en gammal ryskbyggd hjullastare som tycktes ha sett sina bästa dagar lastades bilen av och huspaketen kördes sedan med Masinads traktor med vagn under viss dramatik och inte utan stora besvär från betongplattan där intill kolchosen i Borrby upp till Kadakavälu på Möisaholmen. Jonne hade sett till att det fanns lämpligt folk till hands för att hjälpa till. Den ryskbyggda hjullastaren fick haveri av ansträngningen men kunde som tur var repareras på ön.

Någon vecka senare anlände en arbetsstyrka på fyra man från den estniska husfabriken för att montera huset. Efter utbyte av ett fellevererat huspaket på två ton kunde montaget genomföras utan fler problem och vi kunde konstatera att våra väl avvägda plintar höll de föreskrivna måtten och blev godkända. Gäststugan hade vi planerat montera i egen regi senare samma sommar.

Nu återstod mycket arbete med montera plåt på taket, målning ute och inne, installation av ett 12-volts elsystem, inredning av pentryt, installation av innetoa av typ Villa Separett och invändig ytbehandling, och inte minst en första rudimentär möblering. Sven bistod med sitt elektriska kunnande, Roland höll i det snickeritekniska och alla vi andra hjälpte till var och en efter sin förmåga. Redan sommaren därpå var både stora huset, som nu döpts till Andershuset, och gäststugan som fått namnet Lill-Anders, möblerade med diverse skänkta möbler och försedda med sammanlagt nio bekväma sängar typ Ikea. Nu var vårt nya sommarviste på fädrens ö fullt klart att tas i bruk även om vi redan hade planer på vissa mer eller mindre nödvändiga kompletteringar. Eget vatten var ett av de mer trängande önskemålen.

Vi byggde vidare, røjde och förbättrade

När Andershuset och Lill-Anders sommaren 2009 var klara att logera i och Märta inför en glad skara fick äran att sätta nyckeln i låset, visste vi redan att mycket återstod innan vi kunde var helt nöjda med vårt Kadakavälu. Många delprojekt återstod.

Det som måste prioriteras var egen brunn och ett rejält förråd. Genom Ellemall fick vi reda på att en brunnsbörare skulle hålla till på ön vid ett tillfälle året därpå och vi passade på att beställa borrning av vår brunn med Ellemall som mellanhand. Man hittade vatten på 15 meters djup och analysen av vattnet visade att det visserligen innehöll järn, men att det var väl tjänligt som dricksvatten. Borrhålet kompletterades med en grönmålad klassisk handpump från firma Sekelskiftet och monterades en rejäl plattform av trä med design Roland. Efter så där hundra pumptag med vatten av successivt avtagande brunhet så levererade vår nya brunn vatten som var så gott som klart. Jubel!

Redan 2010 beställde vi förrådet som skulle levereras och monteras som en byggsats. Vi köpte de sista av de förråd som tillverkades av företaget efter att Hans kollat in det på en husutställning i västra Vallentuna. På grund av otjänlig väderlek fick byggsatsen lagras i ett lager i Tallinn under vintern, men på sommaren kunde det levereras till ön och monterades under en blandning av glada tillrop och en arsenal av svordomar. En blandning av ovanligt stark sommarhetta, ilskt surrande och energiskt bitande bromsar och ett antal skeva bräder gjorde arbetet - om inte till ett helvete - så åtminstone över måttan besvärligt. Förrådet kom vartefter att fyllas med diverse prylar såsom verktyg, spik och skruv i olika dimensioner, färgpytsar, penslar, överblivet material från husbygget, fiskenät, vakare, stege, en motordriven röjsåg, oljeblandad bensin till denna, grill, grillkol, tändvätska och mycket annat smått och gott. Uppräkningen torde klargöra att investeringen var nödvändig. Kostnaden för det femton kvadratmeter stora förrådet blev dessutom klart under budget eftersom leverantören gav oss en anseelig rabatt.

Vid ett tillfälle, det kan ha varit 2017, var Tommy med flera på besök. Han tyckte att stället i och för sig var okej men ansåg att det lika gärna kunde ha legat i en skog i Värmland eftersom vegetationen gjorde att man inte kunde se havet och den fina stranden 200 meter bort annat än från vissa utvalda platser uppe på Andershusets balkong. Stället kunde bli så mycket bättre om man røjde bort enar och diverse annan vegetation mellan Andershuset och havet, menade han. Förslaget togs vidare och blev

senare insålt och vederbörligen beslutat i styrelsen. Vi gjorde en karta över jobbet och märkte ut de träd och buskar som vi ville ha kvar och gav familjen Hänni uppdraget att utföra arbetet under vintern och våren 2017. Det skulle visa sig att det jobbet efter en smärre komplettering utfördes till vår fulla belåtenhet.

När så de första "Fällarholmingarna" anlände till stället på försommaren 2017 kände de knappt igen platsen. Förändringen var enorm och väldigt mycket till det bättre. Nu hade vi hus med verklig strandtomt och havsutsikten ut mot Dagö på andra sidan sundet var magnifik och den kunde avnjutas från hela tomten intill husen. Nu skulle vi bara se till att snabbt det snabbt växande buskslyet hölls tuktat så att den nya fina utsikten inte skymdes med tiden.

En smärre, men för vissa personer som gillade hyggligt kall öl viktig förbättring var tillkomsten av en plåtlåda i duraluminium med lock som sänktes ned i marken på Andershusets skuggsida. Den fick bli vår enkla jordkällare och där fick Saku-ölen samsas med diverse småkryp av typen gråsuggor och tvestjärtar.

Ganska snart fann vi att elsystemet med den en och en halv kvadratmeter stora solcellspanelen riktad åt söder var i minsta laget, särskilt som kylskåpet drog mycket el med sina 220 volt. Sommaren 2017 satte vi därför under Svens kompetenta överinseende upp ytterligare solpaneler åt väster intill balkongen. Nu kunde vi utnyttja solen hela dagen. Elproblemet var ur världen och vi hade till och med skaffat oss en marginal. Batteripoolen förstärktes i samma veva med en typ av batteri som var bättre

anpassat till vårt behov.

Någon av besökarna samma sommar tyckte att kön intill toan blev i längsta laget och föreslog att vi borde göra stället komplett med en utetoa typ dass, särskilt som vederbörande vid något tillfälle för så där femtio år sedan i samband med sin militärtjänst hade råkat sitta på just ett sådant välplacerat dass, den gången med havsutsikt från Arholma över sundet in mot Arholma - Granö. Förslaget föll i god jordmån och medel för införskaffande av dasset som byggsats gjordes efter beslut i styrelsen. Samtidigt bestämdes att den sedan länge planerade duschplatsen bakom Lill-Anders skulle byggas och den ruttnande trappen till Anders repareras när man ändå var på gång med diverse snickerier. De tre projekten klarades av sommaren 2018 med Roland som arbetsledare och dasset provades genom praktisk användning och befanns vara ok jämte dess fantastiska havsutsikt som lätt kunde åstadkommas med övre halvan av dassdörren i öppnat läge och dessutom insynsskyddat från båda husen. Projektet ifråga färdigställdes genom den slutliga målningen sommaren efter.

Om fler arbeten av projektkaraktär kommer till i fortsättningen är oklart, men annars kommer det alltid att finnas diverse arbeten av underhållskaraktär typ buskröjning, målning och byte av murket trä för de Fällarholmingar som har tid, intresse och viss kompetens. När vi nyligen lät en mäklare värdera fastigheten kunde vi glädjande nog konstatera att investeringen i Kadakavälu hade ökat i värde. Detta tillsammans med arbetsinsatser i god gemenskap, avkoppling i fin natur är något vi alla har anledning att vara stolta och glada över. I skrivande stund är det februari 2021 och pandemin har hindrat oss från att besöka vår pärla där på Möisaholmen. Nu ser vi fram emot sommaren och hoppas på det bästa.

2021-02-18 Skrivet av Hans K, redigerat av Allan F.

[Ladda ner denna fil som pdf](#)